

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116224212
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7116224212.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: IRES R + L s.r.o., Kavečianska cesta 1112/41, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 52 520 633, zastúp. JUDr. Jánom Spišákom, advokátom, Idanská 17, 040 11 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 v konaní o náhradu škody a ušlého zisku vo výške 429 040,15 EUR s prísl. alternatívne vo výške vyčíslenej znalcom, pokiaľ bude presahovať sumu 429 040,15 EUR takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.Právny predchodca žalobcu (spoločnosť 5CDI s.r.o., Šebastovská 150, 040 17 Košice - mestská časť Šebastovce, IČO: 36 197 882 - pôvodne IRES R + M s.r.o., Kavečianska cesta 41, 040 01 Košice, IČO: 36 197 882), sa žalobou doručenou súdu dňa 19.10.2016 upresnenou podaním doručeným súdu dňa 18.07.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu škody a ušlý zisk na stavbe Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec vo výške 429 040,15 EUR s úrokom z omeškania vo výške 10,25% ročne od 01.01.2014 do zaplatenia alternatívne vo výške vyčíslenej znalcom, pokiaľ bude presahovať sumu 429 040,15 EUR. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2.Právny predchodca žalobcu v žalobe zo dňa 18.10.2016 uviedol, že je zhotoviteľom stavby Rekonštrukcia rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec zhotovovanej pre právneho predchodcu žalovaného Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec, Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry ako objednávateľa tejto stavby na základe zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 v znení jej neskorších dodatkov č. 1 zo dňa 18.09.2006, č. 2 zo dňa 30.10.2007, č. 3 zo dňa 20.12.2007 a č. 4 zo dňa 23.01.2008. Právny predchodca žalovaného ako objednávateľ predmetnej stavby dňa 09.02.2007 na príkaz žalovaného zápisom do stavebného denníka stavby pozastavil práce na predmetnej stavbe a účastníci stavby zo zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 sa preto v tom čase dohodli s poukazom na ustanovenie čl. V bod 5.3 písm. b) a čl. IX bod 9.2 a čl. XI bod 11.2 a čl. XII bod 12.1 predmetnej zmluvy o dielo, že až do dňa obnovenia postupu stavebných prác na základe pokynu objednávateľa bude zhotoviteľ za odplatu v dohodnutej výške zabezpečovať konzervačné a zabezpečovacie práce vrátane stráženia stavby a staveniska vzhľadom k tomu, že v stavebných prácach sa malo pokračovať na základe zmeneného aktualizovaného projektu a rozpočtu stavby, pričom právny predchodca žalobcu mal a doposiaľ má na stavbe a stavenisku už v tom čase vyskladnený materiál značnej hodnoty. Tento postup účastníkov predmetnej stavby - objednávateľa a zhotoviteľa bol urobený so súhlasom a s vedomím vtedajšieho generálneho riaditeľa sekcie ekonomiky MV SR X.. W. H. a

vtedajšieho riaditeľa odboru správy nehnuteľného majetku a investičnej výstavby sekcie ekonomiky MV SR X. X. Z., vtedajšieho generálneho riaditeľa sekcie riadenia ľudských zdrojov MV SR X. V. C. a ďalších zamestnancov žalovaného, ktorí sa po zastavení stavby zúčastňovali porád, na ktoré bol prizývaný aj zhotoviteľ, ktorých cieľom bolo dohodnúť buď ukončenie platnosti zmluvy o dielo a vysporiadanie vzťahov účastníkov stavby zo zmluvy o dielo na predmetnú stavbu alebo obnoviť všetky stavebné práce na stavbe a dokončiť predmetnú stavbu na základe nového projektového riešenia dodaného právneho predchodcovi žalobcu samotným objednávateľom stavby a aktualizovaného rozpočtu stavby, čo právny predchodca žalobcu preukazuje nižšie uvedenými listinnými dôkazmi.

2A. Rozhodnutím ministra vnútra SR č. SE-CO-2012/001767-002 zo dňa 28.02.2012 bol právny predchodca žalovaného Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec, Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry, IČO: 00 735 281 ako príspevková organizácia ku dňu 09.03.2012 zrušený s tým, že všetky jeho práva a povinnosti prechádzajú v zmysle ust. § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňom zrušenia na jeho právneho nástupcu, ktorým je príspevková organizácia Rekreačné zariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry so sídlom Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry, IČO 42234433, ktorá bola zriadená ministerstvom vnútra SR k 01.03.2012. Štatutárnym orgánom právneho nástupcu žalovaného je riaditeľ X. X. H. a korešpondenčnou adresou právneho nástupcu odporcu je RZ MV SR Tatry, prevádzka Kremenec, 059 60 Tatranská Lomnica. Podľa ust. § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z., ak k zániku rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie dochádza rozdelením, zlúčením alebo splynutím, zriaďovateľ určí v rozhodnutí termín, vecné a finančné vymedzenie majetku vrátane súvisiacich práv a záväzkov, ktoré prechádzajú na právneho nástupcu, ktorým môže byť len rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia. Ak rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zaniká zrušením bez právneho nástupcu, práva a povinnosti prechádzajú dňom zrušenia na zriaďovateľa, ak osobitný zákon neustanoví inak.

2B. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SLV-PS-1148/2012 zo dňa 13.12.2012 bolo Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry ako príspevková organizácia podľa § 21 ods. 11 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušené ku dňu 31.12.2012 a v zmysle ust. § 21 ods. 13 cit. zákona prešli na nástupnícku rozpočtovú organizáciu (MV SR) pozemky a stavby v obci Vysoké Tatry (celé bývalé Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Plesnivec Vysoké Tatry so sídlom Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry, IČO 42234433) ako aj práva a záväzky súvisiace s uvedeným nehnuteľným majetkom, a to najmä práva a záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo 06.03.2006 v znení jej dodatkov uzavretej medzi Rekreačným zariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Plesnivec Vysoké Tatry (právny predchodca Rekreačného zariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry) a spoločnosťou IRES R+M s.r.o. s vtedajším sídlom Michalská 9, 811 03 Bratislava, IČO: 36 197 882 a s ňou súvisiace súdne spory. Na MV SR teda nakoniec prešli pozemky a stavby v obci Vysoké Tatry, katastrálne územie Starý Smokovec ako aj práva a záväzky súvisiace s uvedeným nehnuteľným majetkom, a to najmä práva a záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 6.3.2006 v znení jej dodatkov, a to Dodatku Č. 1 zo dňa 18.09.2006 a Dodatku č. 2 zo dňa 30.10.2007 a Dodatku č. 3 zo dňa 20.12.2007 a Dodatku č. 4 zo dňa 23.01.2008 uzavretej na realizáciu stavby Rekonštrukcia RZ MV SR Plesnivec, Starý Smokovec medzi Rekreačným zariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Plesnivec, so sídlom Starý Smokovec, 062 01 Vysoké Tatry, IČO: 007735281 ako pôvodným objednávateľom tejto stavby a IRES R+M s.r.o. ako jej zhotoviteľom a s ňou súvisiace súdne spory. Predmetná zmluva o dielo trvala od jej podpísania účastníkmi dňa 06.03.2006 až do odstúpenia žalovaného od zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo 06.03.2006 v znení jej dodatkov č. 1 až č. 4 koncom roku 2013 listom podpísaným X. W. N., generálnym riaditeľom sekcie hnutelného a nehnuteľného majetku MV SR č. SHNM-OSNM3-2013/000165-046 zo dňa 20.12.2013, doručeným právneho predchodcovi žalobcu dňa 10.01.2014.

2C. Po odstúpení žalovaného od zmluvy, u ktorého dodnes žalovaný riadne nepreukázal v zmysle ust. § 359 ods. 4 Obchodného zákonníka ako jeho skutočnú objektívnu nemožnosť plnenia povinností objednávateľa predmetnej stavby, pokračovali právny predchodca žalobcu so žalovaným v roku 2014 a najmä v rokoch 2015 až 2016 v rokovaní o mimosúdnom urovaní všetkých nárokov právneho predchodcu žalobcu (nielen žalovaných v súdnej veci) z predmetnej stavby, kde žalovaný v podstate počas rokovaní aj súhlasil s jednotlivými bližšie špecifikovanými nárokmi právneho predchodcu žalobcu (nielen žalovanými v súdnej veci), avšak snažil sa ich ponížiť na sumu rovnajúcu sa cca 50% všetkých nárokov právneho predchodcu žalobcu vrátane nárokov právneho predchodcu žalobcu zo žalovanej sumy v súdnej veci a ďalších nárokov právneho predchodcu žalobcu ako sú nárok právneho predchodcu žalobcu na náhradu škody za materiál zakúpený na stavbu a nárok právneho predchodcu

žalobcu na náhradu škody a ušlého zisku z odstúpenia žalovaného od zmluvy, pričom k dohode o mimosúdnom urovnaní nakoniec nedošlo nie pre neuznanie základu nároku právneho predchodcu žalobcu zo strany žalovaného alebo namietanie premlčania nároku, ale len pre požadovanú minimálnu výšku jednotlivých plnení právnym predchodcom žalobcu od žalovaného.

2D.Za právnym predchodcom žalobcu s objednávateľom stavby dohodnuté a skutočne vykonané konzervačné a zabezpečovacie práce vrátane stráženia stavby a staveniska na stavbe Rekonštrukcia rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec v mesiacoch február 2007 až september 2009 právny predchodca žalobcu vystavil právnemu predchodcovi žalovaného (objednávateľovi stavby) faktúry za jednotlivé mesiace, ktoré mu žalovaný prostredníctvom objednávateľa stavby po ich odsúhlasení žalovaným riadne a v celosti uhradil, a to vo výške dohodnutej medzi účastníkmi predmetnej stavby na základe odsúhlaseného vyčíslenia žalobcu zo 04.04.2007 a z 01.01.2009. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu z fakturácie za konzervačné a zabezpečovacie práce vrátane stráženia predmetnej stavby a staveniska za obdobie od mesiaca október 2009 do mesiaca október 2012 (vrátane) je predmetom súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/122/2013, ktorý doposiaľ nebol právoplatne ukončený. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu z fakturácie za konzervačné a zabezpečovacie práce vrátane stráženia predmetnej stavby a staveniska za obdobie od mesiaca november 2013 až október 2016 bude predmetom ďalšieho súdneho sporu medzi sporovými stranami.

2E.Právny predchodca žalobcu sa už na žalovanom domáha náhrady inej škody vzniknutej mu čiastočným znehodnotením na stavbe vyskladneného nezabudovaného materiálu pre stavbu Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec, ktorý už je po záručnej dobe a je znehodnotený a nemožno ho zrejme zabudovať, pretože už zrejme nevyhovuje normám, teda táto škoda vznikla konaním žalovaného v rozpore s vtedy platnou zmluvou o dielo. Tento súdny spor je vedený na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/139/2014, pričom zodpovednosť žalovaného za žalovanú škodu dovodzuje žalobca z konania žalovaného v rozpore s uzavretou zmluvou o dielo na predmetnej stavbe č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 6.3.2006.

2F.Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný listom zo dňa 20.12.2013 Č. SHNM-0SNM3-2013/000164-046 s poukazom na ust. § 352 ods. 3 zák. č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov Obchodný zákonník odstúpil od vyššie uvedenej zmluvy o dielo zo dňa 06.03.2006 v znení jej dodatkov na stavbu Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec, vznikla právnemu predchodcovi žalobcu ďalšia škoda titulom porušenia povinnosti žalovaného z uvedeného záväzkového vzťahu. Žalovaný je teda je povinný nahradiť škodu vrátane ušlého zisku týmto odstúpením spôsobenú právnemu predchodcovi žalobcu, keďže porušenie povinností vonkoncom nebolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť právneho predchodcu žalobcu. Poukázal na ust. § 351, § 352, § 353, § 354, § 373, § 374, § 378, § 379, § 380, § 381, § 365, § 369 Obchodného zákonníka a § 1 nar. vlády SR č. 21/2013 Z.z..

2G.Uviedol, že sa v rokoch 2015 a 2016 márne na viacerých jednaniach usiloval vyriešiť mimosúdne spor o jeho nároky na náhradu škody vzniknutej mu nesplnením si povinností žalovaného z predmetného záväzkového vzťahu, keďže na žalovaný je na základe rozhodnutia ministra vnútra SR právnym nástupcom pôvodného právneho predchodcu a objednávateľa predmetnej stavby Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec, Starý Smokovec, 062 01 Vysoké Tatry, IČO: 007735281 z predmetného záväzkového vzťahu zo zmluvy o dielo na stavbu Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec ako aj právnym nástupcom neskoršieho právneho predchodcu Rekreačné zariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry, so sídlom Starý Smokovec, 062 01 Vysoké Tatry, IČO 42 234 433.

2H.S poukazom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci je teda nútený touto žalobou s poukazom na ust. § 131 a § 132 CSP žalovať aj náhradu celej vzniknutej skutočnej škody a o náhradu ušlého zisku z dôvodu odstúpenia žalovaného od zmluvy o dielo na stavbu Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 v znení jej neskorších dodatkov č. 1 zo dňa 18.09.2006, č. 2 zo dňa 30.10.2007, č. 3 zo dňa 20.12.2007 a č. 4 zo dňa 23.01.2008 a navrhol po vykonanom dokazovaní znaleckým posudkom vydať vo veci tento rozsudok: Žalovaný Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody a ušlý zisk žalobcu na stavbe Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec v čiastke vyčíslennej znalcom (ktorý znalecký posudok si súd v priebehu konania zabezpečí) spolu s 10,25 % ročným úrokom z omeškania od 01.01.2014 až do zaplatenia, ako aj trovy konania podľa záverečného vyčíslenia.

3. Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 26Cb/96/2016-74 zo dňa 03.03.2017 súd uložil právnenému predchodcovi žalobcu (spoločnosť 5CDI s.r.o., Šebastovská 150, 040 17 Košice - mestská časť Šebastovce, IČO: 36 197 882 - pôvodne IRES R + M s.r.o., Kavečianska cesta 41, 040 01 Košice, IČO: 36 197 882), aby svoje podanie zo dňa 18.10.2016 upresnil a doplnil tak, aby z podania bolo zrejmé čoho sa domáha - je povinný uviesť určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit (návrh výroku ako má súd rozhodnúť vo veci samej tak, aby návrh výroku mohol byť prevzatý do výroku súdneho rozhodnutia za splnenia podmienky jeho vykonateľnosti).

4. Právny predchodca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 18.07.2017 upresnil petit žaloby tak, že žiadal, aby súd vydal tento rozsudok: Žalovaný Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody a ušlý zisk žalobcu na stavbe Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec v celkovej sume 429 040,15 EUR s spolu s 10,25 % ročným úrokom z omeškania od 01.01.2014 až do zaplatenia, ako aj trovy konania v rozsahu 100%, alebo alternatívne žalovaný Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody a ušlý zisk žalobcu na stavbe Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec v celkovej sume EUR vyčíslenej znalcom (ktorý znalecký posudok si súd v priebehu konania zabezpečí) spolu s 10,25 % ročným úrokom z omeškania od 01.01.2014 až do zaplatenia, ako aj trovy konania v rozsahu 100%.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 08.02.2018 uviedol, že medzi Rekreačným zariadením Ministerstva vnútra SR Plesnivec Vysoké Tatry ako objednávateľom a spoločnosťou IRES R+M s.r.o. ako zhotoviteľom bola uzavretá Zmluva o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 18.09.2006, Dodatku č. 2 zo dňa 30.10.2007, Dodatku č. 3 zo dňa 20.12.2007 a Dodatku č. 4 zo dňa 23.01.2008 (ďalej ako „Zmluva o dielo“). Rozhodnutím ministra vnútra SR zo dňa 28.02.2012 bola príspevková organizácia „Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra SR Plesnivec Vysoké Tatry“ zrušená ku dňu 09.03.2012 a Ministerstvo vnútra SR zriadilo dňom 1. marca 2012 „Rekreačné zariadenie MV SR Tatry“ ako príspevkovú organizáciu MV SR. Rozhodnutím ministra vnútra SR zo dňa 13.12.2012 bola príspevková organizácia „Rekreačné zariadenie MV SR Tatry“ zrušená ku dňu 31.12.2012 a nástupníckou rozpočtovou organizáciou sa stalo Ministerstvo vnútra SR. Žalovaný mal od Zmluvy o dielo odstúpiť listom č. SHNM-OSNM3-2013/000165-046, zo dňa 20.12.2013, ktorý mal byť žalobcovi doručený dňa 10.01.2014 (ďalej ako „Odstúpenie“). Žalobca, resp. jeho právny predchodca sa podanou žalobou domáhal náhrady skutočnej škody a ušlého zisku, ktoré mu mali vzniknúť v dôsledku Odstúpenia od Zmluvy o dielo.

5A. Žalovaný namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Košice I. Uviedol, že žalobca miestnu príslušnosť súdu prvej inštancie založil podľa § 19 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“), podľa ktorého: „Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.“ V prípade, ak si žalobca, resp. jeho právny predchodca nárok na náhradu škody uplatnil titulom Odstúpenia od Zmluvy o dielo, tak okamih vzniku škody sa viaže na existenciu Odstúpenia, ktoré bolo vyhotovené zo strany žalovaného. Ak sa teda žalovaný rozhodol odstúpiť od Zmluvy o dielo, od ktorej právne relevantnej udalosti sa žalobca (resp. jeho právny predchodca) domáha náhrady škody, je okolnosťou, ktorá zakladá právo na náhradu škody práve Odstúpenie, ktoré bolo vyhotovené žalovaným, ktorý má sídlo v obvode Okresného súdu Bratislava I. Následné doručenie Odstúpenia právnenému predchodcovi žalobcu ako jednostranného právneho úkonu má vplyv len na vznik (resp. platnosť) takéhoto právneho úkonu. Okamih platnosti právneho úkonu (t.j. v ktorom mieste došlo k doručeniu Odstúpenia) však nie je totožný s okamihom vzniku skutočnosti, ktorá má zakladať právo na náhradu škody. Nie je preto podstatné kde došlo k doručeniu Odstúpenia, ale podstatné je kde k Odstúpeniu žalovaného ako skutočnosti zakladajúcej právo na náhradu škody došlo. V konkrétnom prípade žalobca, resp. jeho právny predchodca tvrdí, že skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody je Odstúpenie a keďže táto skutočnosť nastala v obvode sídla žalovaného, na konanie nie je podľa § 19 písm. b) CSP miestne príslušný Okresný súd Košice I. Ministerstvo vnútra SR má svoje sídlo na Pribinovej ulici číslo 2, 812 72 Bratislava. Adresa sídla Ministerstva vnútra SR sa podľa PSČ nachádza v Bratislavskej mestskej časti Staré Mesto, ktorá patrí do okresu Bratislava I. Podľa § 9 ods. 1 písm. b) a § 10 zákona č. 221/1996 Z. z. o územnom s právnom usporiadaní Slovenskej republiky zoznam obcí tvoriacich jednotlivé okresy (aj pre Okres Bratislava I) ustanoví vláda nariadením vlády. Podľa nariadenia vlády SR č. 258/1996 Z. z. ktorým sa vydáva zoznam obcí a vojenských obvodov tvoriacich jednotlivé okresy v časti Prílohy patrí mestská časť Staré Mesto pod okres Bratislava I. Mal za to, že právnym predchodcom žalobcu predložené uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4NcC 1/2014-176, zo dňa 30.01.2014 kde malo

byť rozhodnuté o miestnej príslušnosti Okresného súdu Košice I v obdobnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 14C 219/2013 (konanie pod sp. zn. 14C 219/2013 bolo vedené na Okresnom súde Bratislava I, na Okresnom súde Košice I sa toto konanie vedie pod sp. zn. 15C 139/2014), z čoho má žalobca, resp. jeho právny predchodca preukázať miestnu príslušnosť Okresného súdu Košice I aj v tejto veci, s touto prejednávanou vecou nijako nesúvisí, nakoľko predmetom konania na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C 139/2014 je nárok na náhradu škody, ktorý mal žalobcovi vzniknúť v dôsledku znehodnotenia stavebného materiálu, čo jednoznačne vyplýva aj z odôvodnenia predloženého uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4NcC 1/2014-176, zo dňa 30.01.2014. Predmetom konania na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C 139/2014 preto bolo uplatnenie iného nároku na náhradu škody ako v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 26Cb 96/2016. Navyše dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozhodol o miestnej príslušnosti Okresného súdu Košice I bola skutočnosť, že žalovaný námietku miestnej nepríslušnosti nevzniesol pri prvom úkone, ktorý mu patril a teda v rozpore s § 105 ods. 1 posledná veta O.s.p.. Žalovaný týmto podľa § 41 CSP namieta miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Košice I pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Žalovaný navrhol, aby bola vec podľa § 43 ods. 1 CSP postúpená na Okresný súd Bratislava I, teda na súd miestne príslušný v zmysle § 19 písm. b) CSP. 5B. Žalovaný uviedol, že zo žaloby vyplýva, že žalobca, resp. jeho právny predchodca sa domáha náhrady skutočnej škody a ušlého zisku, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku Odstúpenia od Zmluvy o dielo podľa § 351 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej ako „ObZ“). Poukázal na to, že žaloba, resp. jeho právny predchodca žiadnym spôsobom neurčil a ani nepreukázal, aká škoda mu mala v dôsledku odstúpenia vzniknúť a navyše svoj nárok ani žiadnym spôsobom nevyčíslil. Žalobca sa de facto obmedzil len na konštatovanie, že podľa § 351 ods. 1 ObZ sa odstúpenie od zmluvy nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy. Žalobca (resp. jeho právny predchodca) teda žiadnym spôsobom nepreukázal aká skutočná škoda mu mala vzniknúť ani k akému porušeniu zmluvy malo dôjsť na strane žalovaného. Ak žalobca (právny predchodca žalobcu) tvrdí, že mu vznikla škoda v dôsledku Odstúpenia od Zmluvy o dielo musí nielenže túto škodu presne, určito a nezameniteľne popísať ale jej opodstatnenosť a právny základ musí náležite preukázať. Dôkazné bremeno ako aj bremeno tvrdenia je na strane žalobcu, preto ak žalobca nevie preukázať vznik, resp. výšku uplatneného nároku musí byť takáto žaloba zamietnutá. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010, sp. zn. 5Obo 52/2010, cit.: „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.“ Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010, cit.: „Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.“ Jednoznačné vymedzenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné aj z dôvodu, že žalobca, resp. jeho právny predchodca sa nárokov zo Zmluvy o dielo domáha v troch ďalších súdnych konaniach. V tejto súvislosti ostáva tiež otáznym, aká skutočná škoda mohla žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi (čo len teoreticky) vzniknúť. Právny predchodca žalobcu si totiž v konaní na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C 139/2014 už uplatnil nárok na náhradu skutočnej škody zo Zmluvy o dielo v dôsledku dodania stavebného materiálu, ktorý mal právny predchodca žalobcu na svoje

náklady poskytnúť v prospech žalovaného. Ak teda právny predchodca žalobcu, resp. žalobca tvrdí, že mu zo Zmluvy o dielo, resp. v dôsledku Odstúpenia, vznikla skutočná škoda, musí takúto škodu presne vymedziť čo do základu a výšky (minimálne) vzhľadom na obdobný nárok na náhradu škody, ktorý bol právnym predchodcom žalobcu uplatnený v inom konaní, pre možnú prekážku skôr začatého konania podľa § 159 CSP. Žalovaný preto navrhol, aby si súd pripojil spis Okresného súdu Košice I pod sp. zn. 15C139/2014 na preukázanie tvrdenia žalovaného, že skutočná škoda vyplývajúca zo Zmluvy o dielo už bola právnym predchodcom žalobcu uplatnená v tomto (skôr začatom) konaní. Ak by chcel právny predchodca žalobcu preukázať, že mu v dôsledku Odstúpenia vznikla škoda, musel by preukázať, akým spôsobom sa jeho majetok zmenšil, t.j. aké skutočné (priamo vynaložené) náklady mal v súvislosti s Odstúpením. Právny predchodca žalobcu žiadne takéto skutočnosti v žalobe nielenže nepreukázal ale ani netvrdil. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 21.12.2009, sp. zn. 4MCdo 23/2008, cit.: „Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.“ Žalovaný za týchto okolností nevie k uplatnenému nároku zaujať žiadne stanovisko a nevie sa adekvátne vyjadriť, nakoľko zo žaloby nie je vôbec zrejmé akú škodu mal žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu spôsobiť. Podľa názoru žalovaného je žaloba postavená len na hypotetickom predpoklade, že za istých okolností môže vzniknúť škoda, ktorá však žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom v tomto prípade nie je vyjadrená žiadnym určitým ani určiteľným spôsobom. Takto uplatnený nárok nemôže byť zo strany súdu priznaný a takáto žaloba musí byť bez ďalšieho zamietnutá.

5C.K nedostatkom žalobného návrhu uviedol, že základnou náležitosťou žaloby je v zmysle § 132 a nasl. CSP predovšetkým opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov a zo žaloby musí byť zjavné čoho sa žalobca domáha. V neposlednom rade musí byť v žalobnom návrhu uvedený rozsah (t.j. kvantitatívne vyčíslenie) uplatneného nároku, pretože súd nesmie žalobcovi prisúdiť viac než čoho sa v žalobe domáha. Ak žalobný návrh žaloby zo dňa 18.10.2016 neobsahuje rozsah (vyčíslenie) uplatneného nároku je takýto návrh nevykonateľný a po obsahovej stránke nepreskúmateľný. Žalobca, resp. jeho právny predchodca sa napokon domáha zaplatenia skutočnej škody, ktorá v čase podania žaloby už musela existovať, preto žalovanému nie zrejmy dôvod, pre ktorý by žalobca nebol schopný takýto nárok špecifikovať. Žalobca je tá strana súdneho sporu, ktorá tvrdí, že mu vznikla škoda, preto bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno je bezvýhradne na strane žalobcu a to už v čase podania žaloby. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 27.02.2012, sp. zn. 4Cdo 144/2011, cit.: „Všeobecné náležitosti podania určuje ustanovenie § 42 ods. 3 O.s.p. Pre návrh na začatie konania Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 79 stanovuje ďalšie náležitosti, uvedenie ktorých je nevyhnutne potrebné, aby súd mohol návrh prejednať a vecne (meritórne) o ňom rozhodnúť. Okrem uvedenia mena a bydliska účastníkov prípadne zástupcov, musí návrh na začatie konania obsahovať údaj o štátnom občianstve a ďalej najmä pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov, ktorých sa žalobca dovoľáva, okrem toho musí byť z návrhu zjavné, čoho sa žalobca domáha. Návrh na začatie konania musí obsahovať konkrétny návrh výroku rozhodnutia, obsahujúci rozsah uplatneného nároku. Údaj o tom, čoho sa navrhovateľ domáha (tzv. petit) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Súd totiž musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, pretože, s výnimkou uvedených v § 153 ods. 2 O.s.p., nesmie účastníkom prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované. Presný, určitý a zrozumiteľný petit návrhu nie je vyjadrením iba formálnych náležitostí návrhu, ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré žalobca podaním návrhu sledoval.“ Podľa názoru žalovaného, ak žalobca nedokáže po obsahovej ani kvantitatívnej stránke jednoznačne vymedziť svoj nárok, nejde o vadu podania ale o zásadný hmotnoprávny nedostatok žaloby, ktorý sa nedá odstrániť ani postupom podľa § 129 CSP. Z doterajšieho priebehu konania je zrejmé, že pre súd je jasné čoho sa žaloba týka, čo sa ňou sleduje a že nejde o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, preto súd nepostupoval podľa § 129 ods. 2 CSP a žalobu doručil žalovanému s výzvou na vyjadrenie. Napriek vyžadovaným základným náležitostiam žaloby v žalobnom návrhu absentuje aj akákoľvek relevantne určiteľná výška požadovanej škody. Inak povedané, žalobca si uplatnenú škodu doteraz nevyčísliť, preto výška uplatnenej škody predstavuje nula eur. Ak by si žalobca v ďalšom priebehu súdneho konania chcel uplatniť inú požadovanú výšku škody, predstavovalo by to návrh na pripustenie

zmeny žaloby, o ktorej by súd musel najskôr rozhodnúť postupom podľa § 140 ods. 1 CSP, nakoľko by išlo o rozšírenie uplatneného práva. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 28.09.2010, sp. zn. 6Cdo 99/2010, cit.: „O zmenu žaloby ide vtedy, ak sa domáha žalobca niečoho iného než v pôvodnej žalobe, alebo ak požaduje na základe rovnakého skutkového základu viac, než požadoval v pôvodnej žalobe, alebo ak požaduje žalobca síce rovnaké plnenie (rovnakej kvality a rovnakého rozsahu), ale na základe iného skutkového stavu (skutkového základu veci), než aký uviedol v pôvodnej žalobe.“ Rovnaký názor k zmene žaloby bol vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 31.07.2008, sp. zn. IM Obdo V 19/2007 zverejnenom pod č. R33/2010 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2010, cit.: „Za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutkových okolností než tých, ktoré uviedol v žalobe.“ Základným predpokladom aby súd mohol rozhodnúť o pripustení zmeny žaloby je návrh žalobcu na zmenu, t.j. rozšírenie žaloby, ktorý v tomto prípade doteraz absentuje. Súd nemá poučovaciu povinnosť o správnom znení žalobného návrhu, ak by tým inak vymedzil predmet tohto konania. Súd ani žalovaný napokon nemôžu vedieť aká skutočná škoda mala žalobcovi vzniknúť. Rovnaký názor bol prezentovaný v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20.12.2011, sp. zn. 6Cdo 125/201, cit.: „Ak by súdy poučili žalobcu ohľadne naformulovania správneho znenia petitu žaloby, a teda vymedzili inak predmet tohto konania, takéto poučenie by presiahlo poučovaciu povinnosť súdu podľa § 5 O.s.p. a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania.“ Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24.05.2016, sp. zn. 4Cdo 373/2015, cit.: „Dokiaľ súd nerozhodne o uplatnenej zmene žaloby, nemôže pokračovať v konaní o pôvodnej žalobe.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že zmena žaloby musí byť žalobcom „uplatnená“, t.j. žalobca musí o zmenu žaloby súd požiadať a súd môže o zmene žaloby počas konania rozhodnúť len na návrh žalobcu. Napokon, nie je povinnosťou súdu hľadať taký výrok žalobného návrhu, ktorému by bolo možné po hmotnoprávnej stránke vyhovieť. Žalovaný opakovane zdôrazňuje, že súd je viazaný žalobným návrhom a nemôže rozhodovať o inom nároku po kvantitatívnej ani kvalitatívnej stránke než aký je uvedený v žalobe, za splnenia podmienky (ne)pripustenia jej zmeny. Podľa žalovaného musí byť v žalobnom návrhu uvedená presná výška peňažného plnenia, ktorú žalobca požaduje a touto výškou je súd v celom konaní viazaný. Rovnaký názor bol vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 1Cdo 70/2010, cit.: „V občianskom súdnom konaní je súd viazaný návrhom na začatie konania, a preto nemôže navrhovateľovi priznať viac, než žiadal v žalobnom petite (§ 79 ods. 1 OSP) Ak je predmetom návrhu na začatie konania peňažné plnenie, musí byť v návrhu uvedená presná výška peňažnej sumy, ktorú navrhovateľ požaduje. Ak to tak nie je, návrh nespĺňa náležitosti požadované zákonom. Touto výškou peňažného plnenia požadovaného navrhovateľom v návrhu je súd v konaní viazaný a nesmie prisúdiť viac.“ Obdobne ako v prípade nároku na náhradu skutočnej škody ani v prípade ušlého zisku žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takéhoto nároku, ktorý taktiež žiadnym spôsobom nevyčíslil. Žalobca, resp. jeho právny predchodca by musel náležite preukázať, že na jeho strane nedošlo k rozmnoženiu jeho majetku, hoci sa to dalo objektívne očakávať, práve v dôsledku škodovej udalosti, t.j. v dôsledku Odstúpenia od Zmluvy o dielo. Aj v tomto prípade zaťažuje bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno výhradne žalobcu. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 28.04.2010, sp. zn. 4Cdo 319/2008, cit.: „Ušlý zisk je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti).“ Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29.03.2017, sp. zn. 5Cdo 195/2015, cit.: „Ušlý zisk je stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiaci sa k istote.“

5D.K návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania uviedol, že žalobca si požadovaný nárok na náhradu škody a ušlého zisku uplatnil „v čiastke vyčíslenej znalcom“. Mal za to, že je absolútne neprípustné aby nebol uplatnený peňažný nárok v petite žaloby vôbec vyčíslený, ale jeho výška bola zverená znaleckému dokazovaniu. Takýto postup nielenže nevyplýva zo žiadnych zákonných ustanovení ale je v priamom rozpore so základnými náležitosťami žaloby a dokazovaním v kontradiktórnom súdnom konaní. Základnou úlohou znalca je podľa § 207 ods. 1 CSP posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, keď pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje odborné vyjadrenie. Úlohou znaleckého posudku je preukázanie skutočností tvrdených stranou súdneho sporu. Žalobca (resp. jeho právny predchodca) na jednej strane tvrdí, že mu mala vzniknúť škoda, ktorej výšku a právny základ

má určiť súdom ustanovený znalec. Žalobca ale musí najskôr nejakú skutočnosť tvrdiť, až potom môže navrhnúť znalecké dokazovanie na preukázanie tohto tvrdenia. Znaleckým posudkom navyše súd nie je viazaný. Zmyslom znaleckého posudku, ako ktoréhokoľvek iného dôkazného prostriedku, nemôže byť nič iné ako podpora tvrdenia prezentovaného stranou konania. Žalobca však v žalobe neuviedol (i) aké skutočnosti má znalec posúdiť, (ii) aké vedecké poznatky znalca sú potrebné, (iii) na aké otázky má znalec odpovedať, (iv) aký má byť predmet znaleckého dokazovania, (v) z akého odboru má byť znalec ustanovený, (vi) z čoho si žalobca odvodzuje svoj nárok, (v) aký je skutkový stav, z ktorého má znalec vychádzať. Vzhľadom na uvedené je žalobcov „návrh na vykonanie znaleckého dokazovania“ nerealizovateľný. Žalovaný dáva do pozornosti aj postup podľa § 209 CSP. Podľa rozhodnutia č. R 1/1981, cit.: „Při vymezení úkolu znalci je nutné uvést, z jakého skutečného stavu má znalec vycházet, k čemu má přihlídnout a s čím se má vypořádat. Tam, kde výsledky dokazování prozatím nesvědčí jednoznačně pro existenci nebo neexistenci určité skutečnosti, z níž má znalec při podání posudku vycházet, a kde konečný závěr o tom bude možné učinit až v rozhodnutí ve věci, lze znalci uložit, aby se vyjádřil alternativně s přihlídnutím k oběma možnostem. Jinak by znalec sám hodnotil provedené důkazy a činil z nich závěry o tom, které skutečnosti jsou prokázány a které nikoli, což může učinit jen soud v odůvodnění rozhodnutí ve věci.“ Žalobcom (právnym predchodcom žalobcu) navrhovaný postup nie je možný už len z dôvodu, že žalobca, resp. jeho právny predchodca v žalobe nepreukázal aká škoda mu mala vzniknúť, potom úlohou znalca nemôže byť prevzatie dôkazného bremena k neurčitému tvrdeniu a nešpecifikovanému nároku. Znalec v žiadnom prípade nemôže „nachádzať právo“ namiesto žalobcu tam, kde žalobca nie je schopný formulovať svoje nároky. Znalec nemôže za žalobcu navrhnúť obsah ani znenie žalobného petitu. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 11.01.2011, sp. zn. 5Cdo 247/2010, cit.: „Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení.“ Žalovaný navrhol, aby súd postupom podľa § 185 ods. 1 CSP rozhodol, že návrh na nariadenie znaleckého dokazovania v rozsahu požadovanom žalobcom nevykoná.

5E. Žalovaný považuje nárok žalobcu za nedôvodný a navrhol, aby súd po postúpení veci žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Žalobca, resp. jeho právny predchodca nesúhlasil s postúpením veci na iný súd.

7. Okresný súd Košice I vec postúpil Okresnému súdu Bratislava I a Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 1Ncb/1/2019-158 zo dňa 22.02.2019 rozhodol, že miestne príslušným súdom na rozhodnutie a prejednanie veci je Okresný súd Košice I.

8. Právny predchodca žalobcu v podaní zo dňa 17.08.2019 zotrval na skutočnostiach uvedených v žalobe zo dňa 18.10.2016 a na upresnení petitu žaloby zo dňa 10.07.2017.

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.09.2019 uviedol, že ak by chcel žalobca preukázať, že mu v dôsledku Odstúpenia vznikla škoda, musel by preukázať, akým spôsobom sa jeho majetok zmenšil, t.j. aké skutočné (priamo vynaložené) náklady mal v súvislosti s Odstúpením. Žalobca (resp. právny predchodca žalobcu) žiadne takéto skutočnosti v žalobe ani vo svojom doplňujúcom vyjadrení zo dňa 17.08.2019 nielenže nepreukázal ale ani netvrdí a to napriek tomu, že práve na jeho strane leží bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno. Poukázal na sudcovskú koncentráciu konania, preto na ďalšie prípadné skutočnosti a dôkazy by súd nemal prihliadnuť. Ak by si chcel žalobca oproti pôvodnej žalobe uplatniť škodu konkrétnym vyčíslením, predstavovalo by to návrh na pripustenie zmeny žaloby, o ktorej by súd musel najskôr rozhodnúť postupom podľa § 140 ods. 1 CSP, nakoľko by išlo o rozšírenie uplatneného práva, k čomu však do dnešného dňa nedošlo. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 17.08.2019 ani k tejto časti neuviedol žiadnu argumentáciu. Napriek zákonnej povinnosti preukázania všetkých tvrdených skutočností, žalobca (resp. právny predchodca žalobcu) nenavrhol ani nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by mu akákoľvek škoda mala vzniknúť. Navrhol, aby súd zamietol všetky prípadné návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania.

10.Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 26Cb/47/2019-241 zo dňa 17.02.2020 s poukazom na návrh právneho predchodcu žalobcu pripustil, aby z konania vystúpil žalobca 5CDI s.r.o., Šebastovská 150, 040 17 Košice - mestská časť Šebastovce (pôvodne IRES R + M s.r.o., Kavečianska cesta 41, 040 01 Košice), IČO: 36 197 882 a na jeho miesto vstúpil ako žalobca IRES R + L s.r.o., Kavečianska cesta 1112/41, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 52 520 633.

11.Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25.08.2020 uviedol, že žalovaný vo svojom podaní zo dňa 23.09.20219 v rozpore s ust. § 150 ods. 1 CSP neuvádza pravdivo a úplne nové podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, čo v podstate neuvádzal ani vo svojom vyjadrení k žalobe jeho podaním z 08.02.2018, kde nič relevantného na svoju obranu netvrdil a tvrdil len, že žalobca žaloval na miestne neprislúšnom súde, a že nešpecifikoval výšku uplatneného nároku. Žalobca v zmysle ust. 151 ods. 2 CSP poprel skutkové tvrdenia žalovaného uvádzané v jeho podaniach, ktoré neobstoja ani z hľadiska hmotného práva ani z hľadiska procesného práva. Zotrvával na doterajších vyjadreniach. Navrhol aby súd v priebehu konania zabezpečil znalecký posudok podľa ust. § 207 ods. 1 CSP, pretože sám žalobca si nevie od žiadneho znalca proti MV SR zadovážiť súkromný znalecký posudok. Uviedol, že mu vznikla škoda a ušiel mu zisk z dôvodu odstúpenia žalovaným od zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo 06.03.2006 v znení jej dodatkov č. 1 až č. 4 koncom roku 2013 listom podpísaným X. W. N., generálnym riaditeľom sekcie hnutelného a nehnuteľného majetku MV SR č. SHNM-OSNM3-2013/000165-046 zo dňa 20.12.2013, doručeným žalobcovi dňa 10.01.2014 na adresu sídla pôvodného žalobcu. Podľa ust. § 381 Obchodného zákonníka namiesto skutočne ušlého zisku môže poškodená strana požadovať náhradu zisku dosahovaného spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podniká, čo suma 429 040,15 EUR s prísl. minimálne predstavuje. Čo sa týka námietok žalovaného v jeho podaní z 23.09.2019 tieto sú absolútne irelevantné a úplne v rozpore s právnou úpravou obsiahnutou najmä v ustanovení § 373 a nasl. a § 379 a nasl. Obchodného zákonníka a nielen toho zákona. Podľa ustanovenia § 37 zák. č. 575/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy sa starajú o náležitú právnú úpravu vecí patriacich do ich pôsobnosti. Pripravujú návrhy zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, zverejňujú ich a po prerokovaní v pripomienkovom konaní predkladajú vláde; dbajú aj o dodržiavanie zákonnosti v oblasti svojej pôsobnosti. Z podaní žalovaného z 08.02.2018 a z 23.09.2019 je podľa názoru žalobcu zrejmé, že dodržiavanie zákonnosti postupu žalovaného vo vzťahu k žalobcovi a jeho právneho predchodcu v tomto sporovom konaní nezodpovedá uvedenému zákonnému stanoveniu. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný listom zo dňa 20.12.2013 č. SHNM-OSNM3- 2013/000164-046 s poukazom na ust. § 352 ods. 3 zák. č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov Obchodný zákonník odstúpil od vyššie uvedenej zmluvy o dielo zo dňa 06.03.2006 v znení jej dodatkov na stavbu Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec, vznikla žalobcovi doručením tohto odstúpenia škoda titulom porušenia povinnosti žalovaného z uvedeného záväzkového vzťahu. Žalovaný je teda povinný nahradiť škodu vrátane ušlého zisku týmto svojím odstúpením spôsobenú žalobcovi, keďže porušenie povinnosti vonkoncom nebolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť žalobcu. Náhrada škody a ušlého zisku je peňažným, teda donosným plnením, pričom sídlo žalobcu je miestom plnenia peňažného záväzku, teda miestom plnenia je sídlo žalobcu ako veriteľa. Žalovaný sám vydal dňa 11.03.2011 stanovisko č. SLV-PS-243/2011 sekciou legislatívy a vonkajších vzťahov odborom právnych služieb, kde sú uvedené mená spracovateľov a zodpovedných zamestnancov žalovaného k investičnej akcii - Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, kde sa uvádza skutočný dôvod zastavenia stavebných prác na predmetnej stavbe a konštatuje sa výlučne omeškanie objednávateľa stavby, pričom pre prípad ukončenia predmetnej zmluvy o dielo a finančného vyrovnania s pôvodným žalobcom ako zhotoviteľom stavby vypočítal sumu 1 060 000,- EUR plus 114.500,- EUR a napriek tomu jeho právny zástupca uvádza do svojich vyjadrení samé irelevantné tvrdenia, ktoré procesne neobstoja.

12.Na pojednávaní dňa 13.10.2020 žalobca uviedol, že trvá na žalobe v celom rozsahu ako to špecifikoval v doplňujúcom podaní z 25.08.2020, ku ktorému bolo pripojené aj stanovisko pre ministra vnútra z 11.03.2011, na ktorom sa podieľali vedúci zamestnanci MV SR, z ktorého vyplýva, že sám žalovaný vyčíslil náklady vzniknuté v súvislosti s odstúpením od zmluvy o dielo vo výške 1 174 500 EUR bez DPH z titulu finančného vyrovnania z dôvodu nezáujmu žalovaného o dokončenie stavby. Toto finančné vyrovnanie malo pozostávať z primeraného ušlého zisku a ceny za materiál, pričom suma 1 174 500 EUR sa opisuje ako finančné vyrovnanie a náklady na stráženie stavby. Sám žalovaný predpokladal, že bude musieť odškodniť žalobcu a to pred odstúpením od zmluvy, ku ktorej došlo až

listom z decembra 2013, ktorý bol žalobcovi doručený 14.01.2014. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy z titulu údajnej nemožnosti plnenia má za to, že nemožnosť plnenia žalovanému nenastala, nakoľko v čl. 6 bode 6.7 právny predchodca žalovaného ako objednávateľ diela prehlásil v zmluve o dielo, že na zrealizovanie má zabezpečené finančné prostriedky a teda nie je možné, keďže tieto boli rozpočtované, aby boli splnené podmienky na odstúpenie od zmluvy. Nechal na zváženie súdu posúdenie, či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy. Obrana žalovaného spočíva len v poukazaní na skutočnosť, že žalobca dostatočne nepreukázal svoj nárok. Mal za to, že podaná žaloba mala všetky náležitosti v zmysle ust. § 132 CSP a bola žalovaná náhrada škody vrátane ušlého zisku podľa vyčíslenia znalca, ktorého navrhol ustanoviť v konaní, nakoľko nevedel zabezpečiť súkromný znalecký posudok, keďže ani jeden znalec sa nechcel sporiť s ministerstvom vnútra. Neskôr tento nárok na výzvu súdu špecifikoval na sumu 429 040,15 EUR s tým, že trvá alternatívne na nároku, ktorého výška bude v súdnom konaní určená znalcom, pokiaľ bude škoda a ušlý zisk určený znalcom a budú vyčíslené vyššou sumou s tým, že pri výpočte tejto sumy vychádzali zo zisku, ktorý by žalobca dosiahol ak by stavba nebola zastavená a mohli ju dokončiť v zmysle vtedy za obvyklých obchodných podmienok a v súlade s ust. § 373 a nasl. Obchodného zákonníka s poukazom na § 381 Obchodného zákonníka. Samotná škoda za materiál, ktorý je na stavbe doteraz a je úplne znehodnotený, bola uplatnená na Okresnom súde Košice I v konaní, ktoré sa vedie pod sp. zn. 15C/262/2011, v ktorom prebieha odvolacie konanie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 9Co/208/2019. Mal za to, že súd prvého stupňa porušením procesných podmienok vydal nesprávne rozhodnutie, pričom odvolací súd ešte nerozhodol vo veci. Vzhľadom ku skutočnosti, že dodnes sa predmetný materiál nachádza na stavbe a ktorý je posudzovaný vo vyššie uvedenom konaní znalcom, pričom znalecké dokazovanie nie je ešte dokončené a vzhľadom na to, že ešte pred odstúpením od zmluvy zo strany žalovaného bolo dohodnuté, že žalobca bude na stavbe strážiť stavenisko, na ktorom je uskladnený predmetný materiál určený pre stavbu, strážiť túto stavbu a vykonávať zabezpečovacie práce v rámci nedokončenej stavby a konzervačné práce v rámci nedokončenej stavby je žalobca nútený od zastavenia stavby v roku 2008 až do dnešného dňa tieto činnosti a dohodnuté s právnym predchodcom žalovaného na predmetnej nedokončenej stavbe vykonávať. Zo začiatku žalovaný za tieto práce prvé štyri roky od roku 2008 do roku 2012 aj platil a to 20% z fakturovaných cien. Tieto činnosti žalobca fakturuje žalovanému aj doposiaľ, pretože ich vykonáva a už len táto fakturácia dosiahla do konca roku 2019 vyše 1 000 000 EUR s DPH, ktorú si uplatňuje žalobca voči žalovanému v iných konaniach vedených na Okresnom súde Poprad a na Okresnom súde Bratislava I. Tvrdil, že v žalobe špecifikoval, že uplatnený nárok aj po právnej stránke - uviedol, na základe ktorých ustanovení Obchodného zákonníka si uplatňuje nárok. Podľa tejto právnej úpravy najmä § 379 Obchodného zákonníka porušením povinnosti zo záväzku sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ktoré uplatňuje v tomto konaní. Podľa § 381 Obchodného zákonníka namiesto skutočne ušlého zisku môže poškodená strana požadovať úhradu zisku dosahovaného v poctivom obchodnom styku v okruhu podnikania, v ktorom podniká. Takto dospel aj k vyčísleniu sumy, na ktorú ho vyzval súd. Mal za to, že sa tu nejedná o rozšírenie návrhu. Petit nemenili a súd nemusí rozhodovať o zmene žaloby ako to tvrdí protistrana. Napriek tomu mal za to, že presné stanovenie výšky náhrady škody a ušlého zisku je vysoko odbornou činnosťou, ktorú súd sám bez znaleckého dokazovania nemôže vykonať, preto trval na ustanovení znalca na vyčíslenie skutočne vzniknutej škody a ušlého zisku. Mal za to, že na výzvu súdu dostatočne špecifikoval uplatnený nárok. Z listinných dôkazov priložených k žalobe vyplýva dostatočná skutočnosť, že zastavením prác na predmetnej stavbe žalobcovi ušiel zisk dosahovaný v obdobnom obchodnom styku a suma špecifikovaná na výzvu súdu bola stanovená ako primeraný zisk z prípadného rozpočtu stavby a z prestavaných a vyčerpaných súm do zastavenia stavby a teda z rozdielu medzi týmito sumami jednoznačne ušiel žalobcovi aj zisk, ktorého úhrady sa domáha. Tvrdil, že nárok je uplatnený dôvodne a pokiaľ súd chce ustáliť výšku požadovanej náhrady, alebo škody a ušlého zisku a neuspokojí sa len s takým vyčíslením žalobcu, musí v konaní ustanoviť znalca. Nejde o vyhľadávaciu povinnosť súdu, ale o zistenie skutočného stavu veci, aby mohol rozhodnúť v súlade s ustanoveniami CSP. Pre upresnenie uvádza, že prestavaných a čerpaných prostriedkov bolo do zastavenia prác 631 355,56 EUR a podľa pôvodného rozpočtu zostávalo prestavať sumu 2 383 556,46 EUR s DPH. Ušlý zisk v sume 429 050,15 EUR vyčíslil ako rozdiel medzi cenou stavby, ktorá bola prestavaná a rozdiel medzi rozpočtom stavby. Primerané zisky v obdobnom odvetví podnikania sa v rozhodnom období dosahovali 18 až 20%. V tomto rozsahu dospel k výške ušlého zisku na sumu 429 040,15 EUR ako zisku zhotoviteľa stavby v rozsahu 18 až 20% za cenu neprestavaných prác, ktoré boli znemožnené prestavať právnemu predchodcovi žalobcu a to tým, že práce na stavbe žalovaný zastavil a nakoniec od zmluvy aj odstúpil. Poukázal na ust. § 215 ods. 1, 2 CSP a mal za to, že súd musí zistiť skutkový stav.

13. Žalovaný na pojednávaní dňa 13.10.2020 poukázal na zásadu koncentrácie konania. Žalobca bol povinný už v žalobe uviesť všetky skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje svoj nárok, pričom tieto zo žaloby nevyplývajú. Je rozdiel medzi škodou a ušlým ziskom. Použitím sudcovskej koncentrácie žalobca už nemá možnosť o rozšírenie návrhu. V žalobe škoda nebola vyčíslená. Ak by žalobca tak chcel dodatočne urobiť, musel by podať návrh na rozšírenie žaloby, o ktorom by súd musel rozhodnúť, čo sa doposiaľ nestalo. Čo sa týka predloženej písomnosti z 11.03.2011 uviedol, že nevie čo tým chcel žalobca preukázať, nakoľko sa jedná o nepodpísaný dokument a nevyplýva z neho uznanie nárokov žalobcu. Napriek uvedenému poukazuje na to, že na strane 7 pod písmenom c) sa uvádza finančné vyrovnanie v sume 1 174 500 EUR bez DPH, pričom toto navrhuje právny predchodca žalobcu a nie je to niečo, čo by navrhoval žalovaný. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy, ak by nebolo platné, tak celkom logicky by žalobcovi žiadna škoda nemohla vzniknúť, ktorú si uplatňuje až od momentu odstúpenia. Ak žalobca tvrdí, že mu odstúpením od zmluvy vznikla škoda ako reálny úbytok na jeho majetku tak túto škodu musí vedieť vyčíslieť, špecifikovať a preukázať. Potom ale nie je jasné, aké vedecké poznatky sú potrebné pri nariaďovaní znaleckého posudku. Nárok nie je možné špecifikovať tak, ako povie znalec. V otázke preukázania nároku je dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý ho v tomto konaní neunesol. Tvrdil, že súd nemá vyhľadávaciu povinnosť a nehľadá nároky žalobcu, ak tento v žalobe len vymenuje ustanovenia zákona o škode a ak nároky nie sú v žalobe riadne špecifikované a vyčíslené. Naopak, platí zásada koncentrácie a kontradiktórnosti, v zmysle ktorých musí byť žaloba zamietnutá. Súd nezisťuje skutočný stav vecí, ale v sporovom konaní rozhoduje len o tom, či bol, alebo nebol preukázaný nárok uplatnený v konaní. Ak žalobca neunesie dôkazné bremeno, súd nevyhľadáva, ani nevykonáva dôkazy, ale žalobu zamietne. Mal za to, že žalobca si celkom chybné vykladá ust. § 215 CSP, kde si zamieňa skutkový a skutočný stav, pričom poukázal na dôvodovú správu k tomuto ustanoveniu.

14. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav vecí:

15. Žalobca na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: Zmluvu o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 (vrátane Dodatku č. 1 zo dňa 18.09.2006, Dodatku č. 2 zo dňa 30.10.2007, Dodatku č. 3 zo dňa 26.12.2007, Dodatku č. 4 zo dňa 23.01.2008), zápis zo stavebného denníka, Zriaďovaciu listinu „Rekreačného zariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry“ z 28.02.2012, Rozhodnutie ministra vnútra SR o zrušení príspevkovej organizácie „Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Plesnivec Vysoké Tatry“ z 28.02.2012, Oznámenie o zániku RZ MV SR Plesnivec Vysoké Tatry a o nástupníckej organizácii zo dňa 09.03.2012, Rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o zrušení príspevkovej organizácie „Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry“ zo dňa 13.12.2012 (vrátane prílohy), Odstúpenie od zmluvy Ministerstva vnútra SR, sekcie hnuteľného a nehnuteľného majetku adresované spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 20.12.2013, List Ministerstva vnútra SR, sekcie ekonomiky zo dňa 30.01.2007 (oznámenie o zastavení prác), Pozvánku na rokovanie o podmienkach ukončenia zmluvných vzťahov zo dňa 09.02.2007, Vyčíslenie nákladov na zabezpečovacie a konzervačné práce zo dňa 04.04.2007 (vrátane podrobného rozpisu týchto prác), List Ministerstva vnútra SR zo dňa 01.10.2007 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o., List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 16.10.2007 adresovaný Ministerstvu vnútra SR, List Ministerstva vnútra SR zo dňa 30.04.2008 adresovaný Rekreačnému zariadeniu MV SR Plesnivec, List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec zo dňa 30.03.2009 (zaslanie záznamu z rokovania, vrátane záznamu z rokovania zo dňa 26.03.2009), List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec zo dňa 08.02.2011 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o., List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec zo dňa 31.03.2011 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o., List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 13.06.2011 adresovaný Rekreačnému zariadeniu Ministerstvu vnútra SR Plesnivec, Rekapituláciu stavby vyhotovenú spoločnosťou IRES R + M s. r. o., List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 11.07.2011 adresovaný Rekreačnému zariadeniu Ministerstvu vnútra SR Plesnivec, List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec Vysoké Tatry zo dňa 25.01.2012 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o., List Ministerstva vnútra SR zo dňa 28.10.2015 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. (pozvánka na rokovanie), List Ministerstva vnútra SR zo dňa 15.03.2016 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. (odpoveď na návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody), List Rekreačného zariadenia Ministerstva vnútra TATRY zo dňa 31.12.2012 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. (Oznámenie o zrušení príspevkovej organizácie Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra TATRY a o prechode práv a záväzkov ma právnych nástupcov), List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 17.01.2014 adresovaný Ministerstvu vnútra SR, Zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi spoločnosťou IRES R + M s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou IRES R + L s. r. o. ako postupníkom zo dňa 08.10.2019, List

spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 09.10.2019 adresovaný Ministerstvu vnútra SR (Oznámenie o postúpení pohľadávky), Stanovisko Ministerstva vnútra SR pre ministra vnútra zo dňa 11.03.2011.

16. Žalovaný na podporu svojich tvrdení nepredložil súdu dôkazy.

17. Na základe vykonaného dokazovania medzi stranami je nesporné, že právny predchodca žalobcu bol zhotoviteľom stavby Rekonštrukcia rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec zhotovovanej pre právneho predchodcu žalovaného Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec, Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry ako objednávateľa tejto stavby na základe zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 v znení jej neskorších dodatkov č. 1 až 4. Právny predchodca žalovaného ako objednávateľ predmetnej stavby dňa 09.02.2007 na príkaz žalovaného zápisom do stavebného denníka stavby pozastavil práce na predmetnej stavbe a účastníci zmluvy sa preto v tom čase dohodli s poukazom na ustanovenie čl. V bod 5.3 písm. b) a čl. IX bod 9.2 a čl. XI bod 11.2 a čl. XII bod 12.1 predmetnej zmluvy o dielo, že až do dňa obnovenia postupu stavebných prác na základe pokynu objednávateľa bude zhotoviteľ za odplatu v dohodnutej výške zabezpečovať konzervačné a zabezpečovacie práce vrátane stráženia stavby a staveniska vzhľadom k tomu, že v stavebných prácach sa malo pokračovať na základe zmeneného aktualizovaného projektu a rozpočtu stavby, pričom právny predchodca žalobcu mal a doposiaľ má na stavbe a stavenisku už v tom čase vyskladnený materiál značnej hodnoty. Medzi právnym predchodcom žalobcu, právnym predchodcom žalovaného a žalovaným prebiehali rokovania a porady ohľadom ukončenia platnosti zmluvy o dielo, vysporiadania ich vzájomných vzťahov, prípadne obnovenia všetkých stavebných prác na stavbe a dokončenia predmetnej stavby na základe nového projektového riešenia dodaného právnemu predchodcovi žalobcu samotným objednávateľom stavby a aktualizovaného rozpočtu stavby.

17A. Sporné nebolo medzi stranami ani to, že rozhodnutím ministra vnútra SR č. SE-CO-2012/001767-002 zo dňa 28.02.2012 bol právny predchodca žalovaného Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec, Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry, IČO: 00 735 281 ako príspevková organizácia ku dňu 09.03.2012 zrušený s tým, že všetky jeho práva a povinnosti prechádzajú v zmysle ust. § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňom zrušenia na jeho právneho nástupcu, ktorým je príspevková organizácia Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry so sídlom Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry, IČO 42 234 433, ktorá bola zriadená ministerstvom vnútra SR k 01.03.2012. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SLV-PS-1148/2012 zo dňa 13.12.2012 bolo Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry ako príspevková organizácia podľa § 21 ods. 11 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušené ku dňu 31.12.2012 a v zmysle ust. § 21 ods. 13 cit. zákona prešli na nástupnícku rozpočtovú organizáciu (Ministerstvo vnútra SR) pozemky a stavby v obci Vysoké Tatry (celé bývalé Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Plesnivec Vysoké Tatry so sídlom Starý Smokovec 42, 062 01 Vysoké Tatry, IČO 42234433) ako aj práva a záväzky súvisiace s uvedeným nehnuteľným majetkom, a to najmä práva a záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo 06.03.2006 v znení jej dodatkov uzavretej medzi Rekreačným zariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Plesnivec Vysoké Tatry (právny predchodca Rekreačného zariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry) a spoločnosťou IRES R+M s.r.o. s tvedajším sídlom Michalská 9, 811 03 Bratislava, IČO: 36 197 882 a s ňou súvisiace súdne spory. Predmetná zmluva o dielo trvala od jej podpísania účastníkmi dňa 06.03.2006 až do odstúpenia žalovaného od zmluvy zo dňa 20.12.2013, doručeným právnemu predchodcovi žalobcu dňa 10.01.2014. Po odstúpení žalovaného od zmluvy pokračovali právny predchodca žalobcu so žalovaným v rokoch 2014 až 2016 v rokovaniach o mimosúdnom urovnaní všetkých nárokov právneho predchodcu žalobcu z uvedeného právneho vzťahu. K uzavretiu dohody nedošlo.

17B. Nebolo medzi stranami sporné, že právnemu predchodcovi žalobcu boli uhradené určité náklady za skutočne vykonané konzervačné a zabezpečovacie práce vrátane stráženia stavby a staveniska na predmetnej stavbe.

17C. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že prebiehajú viaceré súdne konania vo veciach údajných nárokov právneho predchodcu žalobcu proti žalovanému.

18. Zmluvou o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 (vrátane Dodatkov č. 1 až 4) bolo súdu preukázané, že ju uzavreli Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec ako objednávateľ a spoločnosť IRES R + M, s. r. o. (právny predchodca žalobcu) ako zhotoviteľ. Predmetom zmluvy bola rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec. Ako začiatok doby plnenia bol dohodnutý deň podpisu

zmluvy o dielo a 30.10.2006 malo byť dielo dokončené. Celková cena diela vrátane DPH bola dohodnutá sumou 89 827 293,18 Sk (2 981 719,88 EUR). Dodatkom č. 1 bol zmenený deň odovzdania diela na 31.10.2007. Dodatkom č. 2 bol zmenený koniec doby plnenia na 31.12.2007. Dodatkom č. 3 bol zmenený koniec doby plnenia na 31.01.2008. Dodatkom č. 1 bol zmenený deň odovzdania diela na 31.12.2008.

19. Listom Ministerstva vnútra SR zo dňa 30.01.2007 adresovaným X.. X. H. (riaditeľovi Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec) bolo súdu preukázané, že ministerstvo oznámilo X.. H., že práce na stavebnej akcii Rekonštrukcia RZ MV SR Plesnivec Starý Smokovec sa s okamžitou platnosťou zastavujú. X.. H. bol požiadaný o zvolanie rokovania za účasti zástupcov dotknutých subjektov o podmienkach ukončenia zmluvných vzťahov s jednotlivými zmluvnými stranami. Záznamom zo stavebného denníka zo dňa 09.02.2007 mal súd preukázané, že na základe pokynu užívateľa stavby Rekreačné zariadenie MV SR Plesnivec v zastúpení X.. X. H. (technickým dozorcom investora) boli dňa 09.02.2007 zastavené všetky práce na predmetnom diele.

20. Nebolo medzi stranami sporné a žalobcom predloženými dôkazmi (Zriaďovacia listina „Rekreačného zariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry“ z 28.02.2012, Rozhodnutie ministra vnútra SR o zrušení príspevkovej organizácie „Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Plesnivec Vysoké Tatry“ z 28.02.2012, Oznámenie o zániku RZ MV SR Plesnivec Vysoké Tatry a o nástupníckej organizácii zo dňa 09.03.2012, Rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o zrušení príspevkovej organizácie „Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Tatry“ zo dňa 13.12.2012, List Rekreačného zariadenia Ministerstva vnútra TATRY zo dňa 31.12.2012 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. /Oznámenie o zrušení príspevkovej organizácie Rekreačné zariadenie Ministerstva vnútra TATRY a o prechode práv a záväzkov ma právnych nástupcov/), mal súd preukázané, že žalovaný je právnym nástupcom objednávateľa predmetného diela - Rekreačného zariadenia Ministerstva vnútra SR Plesnivec.

21. Listom Ministerstva vnútra SR, sekcie hnutelného a nehnuteľného majetku zo dňa 20.12.2013 adresovaným spoločnosti IRES R + M s. r. o. (Odstúpenie od zmluvy) bolo súdu preukázané, že žalovaný v zmysle ust. § 352 ods. 3 Obchodného zákonníka odstúpil od zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 v znení jej dodatkov. Nebolo medzi stranami sporné, že odstúpenie od zmluvy bolo spoločnosti IRES R + M s. r. o. doručené dňa 10.01.2014.

22. Medzi stranami nebolo sporné a dôkazmi predloženými žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom (Pozvánka na rokovanie o podmienkach ukončenia zmluvných vzťahov zo dňa 09.02.2007, Vyčíslenie nákladov na zabezpečovacie a konzervačné práce zo dňa 04.04.2007 /vrátane podrobného rozpisu týchto prác/, List Ministerstva vnútra SR zo dňa 01.10.2007 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o., List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 16.10.2007 adresovaný Ministerstvu vnútra SR, List Ministerstva vnútra SR zo dňa 30.04.2008 adresovaný Rekreačnému zariadeniu MV SR Plesnivec, List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec zo dňa 30.03.2009 /zaslanie záznamu z rokovania, vrátane záznamu z rokovania zo dňa 26.03.2009/, List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec zo dňa 08.02.2011 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. /odpoveď na výzvu na splnenie povinností zo zmluvy o dielo/, List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec zo dňa 31.03.2011 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. /pozdánka/, List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 13.06.2011 adresovaný Rekreačnému zariadeniu Ministerstvu vnútra SR Plesnivec /predloženie predbežného rozpočtu/, Rekapitulácia stavby vyhotovená spoločnosťou IRES R + M s. r. o., List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 11.07.2011 adresovaný Rekreačnému zariadeniu Ministerstvu vnútra SR Plesnivec /predloženie definitívneho rozpočtu/, List Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec Vysoké Tatry zo dňa 25.01.2012 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. /vyhlásenie o predĺžení premlčacej doby na uplatnenie nárokov a práv zhotoviteľa/, List Ministerstva vnútra SR zo dňa 28.10.2015 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. /pozdánka na rokovanie/, List Ministerstva vnútra SR zo dňa 15.03.2016 adresovaný spoločnosti IRES R + M s. r. o. /odpoveď na návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody/, List spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 17.01.2014 adresovaný Ministerstvu vnútra SR /odpoveď na list o odstúpení od zmluvy o dielo/) mal súd preukázané, že vo veci pokračovania v realizácii diela, resp. vysporiadania vzájomných vzťahov z vyššie uvedeného zmluvného vzťahu prebiehali rokovania medzi právnym predchodcom žalobcu, žalovaným a právnym predchodcom žalovaného.

23.Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi spoločnosťou IRES R + M s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou IRES R + L s. r. o. ako postupníkom zo dňa 08.10.2019 a Listom spoločnosti IRES R + M s. r. o. zo dňa 09.10.2019 adresovaným Ministerstvu vnútra SR (Oznámenie o postúpení pohľadávky) bolo súdu preukázané, že spoločnosť IRES R + M s. r. o. postúpila na spoločnosť IRES R + L s. r. o. pohľadávky voči Ministerstvu vnútra SR uplatnené v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/47/2019. Pohľadávka bola presne vymedzená v článku II. zmluvy.

24.Zo Stanoviska Ministerstva vnútra SR pre ministra vnútra zo dňa 11.03.2011 súd zistil, že sa nejedná o jedno konkrétne a záväzné stanovisko, ale ide o chronologický popis investičnej akcie - rekonštrukcie Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, oboznámenie stavu ku dňu vyhotovenia stanoviska a návrhy alternatív možného riešenia vzťahu so zhotoviteľom diela.

25.Sporným bolo medzi stranami, či žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi vznikol nárok na náhradu škody a ušlého zisku voči žalovanému a ak áno v akej výške.

26.Podľa ust. § 536 Obchodného zákonníka: (1) Zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. (2) Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti. (3) Cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

27.Podľa ust. § 344 Obchodného zákonníka od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

28.Podľa ust. § 348 Obchodného zákonníka: (1) Ohľadne povinnosti, ktorá sa má plniť v budúcnosti, možno od zmluvy odstúpiť, keď zo správania povinnej strany alebo z iných okolností nepochybne vyplýva ešte pred časom určeným na plnenie zmluvnej povinnosti, že táto povinnosť bude porušená podstatným spôsobom, a povinná strana neposkytne po vyzvaní oprávnenej strany bez zbytočného odkladu dostatočnú zábezpeku. (2) Ohľadne povinnosti, ktorá sa má plniť v budúcnosti, možno odstúpiť od zmluvy aj v prípade, keď povinná strana vyhlási, že svoju povinnosť nesplní.

29.Podľa ust. § 349 Obchodného zákonníka: (1) Odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo zmeniť bez súhlasu druhej strany. (2) Oprávnená strana nemôže odstúpiť od zmluvy po tom, čo jej bola doručená správa, že už bola splnená povinnosť, ktorej porušenie bolo dôvodom na odstúpenie od zmluvy. (3) Ak z obsahu zmluvy vyplýva, že veriteľ nemá záujem na splnení záväzku po dobe určenej pre jeho plnenie, nastanú účinky odstúpenia od zmluvy začiatkom omeškania dlžníka, ak veriteľ neoznámí pred touto dobou, že trvá na plnení záväzku.

30.Podľa ust. § 350 Obchodného zákonníka: (1) Ak je dodatočná lehota poskytnutá na plnenie neprimeraná a oprávnená strana odstúpi od zmluvy po jej uplynutí, alebo oprávnená strana odstúpi od zmluvy bez poskytnutia dodatočnej lehoty pre plnenie, nastávajú účinky odstúpenia až po márnom uplynutí primeranej dodatočnej lehoty, ktorá sa mala poskytnúť na plnenie povinností. (2) Pri poskytnutí dodatočnej lehoty môže oprávnená strana druhej strane vyhlásiť, že odstupuje od zmluvy, ak druhá strana nesplní svoju povinnosť v tejto lehote. V tomto prípade nastávajú účinky odstúpenia márnym uplynutím tejto lehoty, ak je primeraná, alebo uplynutím primeranej lehoty, ak určená lehota nebola primeraná.

31.Podľa ust. § 351 Obchodného zákonníka: (1) Odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy. (2) Strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených.

32.Podľa ust. § 352 Obchodného zákonníka: (1) Závazok sa považuje za splniteľný aj v prípade, ak ho možno splniť pomocou inej osoby. (2) Závazok sa stáva nesplniteľným tiež v prípade, keď právne predpisy, ktoré boli vydané po uzavretí zmluvy a ktorých účinnosť nie je časovo ohraničená, dlžníkovi zakazujú správanie, na ktoré je zaviazaný, alebo vyžadujú úradné povolenie, ktoré nebolo dlžníkovi udelené, hoci sa oň riadne usiloval. (3) Veriteľ môže odstúpiť od zmluvy ohľadne časti plnenia, ktoré sa nestalo nemožným, ak táto časť stráca pre veriteľa vzhľadom na svoju povahu alebo s prihliadnutím na účel zmluvy, ktorý vyplýva z jej obsahu alebo bol druhej strane známy v čase uzavretia zmluvy, hospodársky význam bez poskytnutia plnenia, ktoré sa stalo nemožným. To isté platí ohľadne čiastkového plnenia. (4) Nemožnosť plnenia je povinný preukázať dlžník.

33.Podľa ust. § 353 Obchodného zákonníka dlžník, ktorého záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia, je povinný uhradiť škodu tým spôsobenú veriteľovi, ibaže nemožnosť plnenia bola spôsobená okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť (§ 374). Pre náhradu škody sa použije obdobne ustanovenie § 373 a nasl.

34.Podľa ust. § 354 Obchodného zákonníka pri zániku záväzku pre nemožnosť plnenia alebo jeho časti nastávajú obdobne účinky uvedené v § 351.

35.Podľa ust. § 575 Občianskeho zákonníka: (1) Ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne. (2) Plnenie nie je nemožné, najmä ak ho možno uskutočniť aj za sťažených podmienok, s väčšími nákladmi alebo až po dojednanom čase. (3) Ak sa nemožnosť týka len časti plnenia, zanikne povinnosť, len pokiaľ ide o túto časť; veriteľ má však právo ohľadne zvyšujúceho plnenia od zmluvy odstúpiť. Ak však z povahy zmluvy alebo z účelu plnenia, ktorý bol dlžníkovi známy v čase uzavretia zmluvy, vyplýva, že plnenie zvyšku záväzku nemá pre veriteľa žiaden hospodársky význam, zaniká záväzok v celom rozsahu, ibaže veriteľ bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o nemožnosti časti plnenia dozvedel, oznámi dlžníkovi, že na zvyšku plnenia trvá.

36.Podľa ust. § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

37.Podľa ust. § 374 Obchodného zákonníka: (1) Za okolnosti vylučujúce zodpovednosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana túto prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala. (2) Zodpovednosť nevylučuje prekážka, ktorá vznikla až v čase, keď povinná strana bola v omeškaní s plnením svojej povinnosti, alebo vznikla z jej hospodárskych pomerov. (3) Účinky vylučujúce zodpovednosť sú obmedzené iba na dobu, dokiaľ trvá prekážka, s ktorou sú tieto účinky spojené.

38.Podľa ust. § 376 Obchodného zákonníka poškodená strana nemá nárok na náhradu škody, ak nesplnenie povinností povinnej strany bolo spôsobené konaním poškodenej strany alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná.

39.Podľa ust. § 377 Obchodného zákonníka: (1) Strana, ktorá porušuje svoju povinnosť alebo ktorá s prihliadnutím na všetky okolnosti má vedieť, že poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinná oznámiť druhej strane povahu prekážky, ktorá jej bráni alebo bude brániť v plnení povinnosti, a o jej dôsledkoch. Správa sa musí podať bez zbytočného odkladu po tom, čo sa povinná strana o prekážke dozvedela alebo pri náležitej starostlivosti mohla dozvedieť. (2) Ak povinná strana túto povinnosť nesplní alebo oprávnenej strane nie je správa včas doručená, má poškodená strana nárok na náhradu škody, ktorá jej tým vznikla.

40.Podľa ust. § 378 Obchodného zákonníka škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

41.Podľa ust. § 379 Obchodného zákonníka ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné

predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

42.Podľa ust. § 380 Obchodného zákonníka za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany.

43.Podľa ust. § 381 Obchodného zákonníka: (1) Namiesto skutočne ušlého zisku môže poškodená strana požadovať náhradu zisku dosahovaného spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podniká. (2) Ak ide o škodu spôsobenú porušením obchodného tajomstva, možno požadovať náhradu škody vo výške zodpovedajúcej minimálnej výške odmeny alebo poplatkov, ktoré by musel rušiteľ obchodného tajomstva zaplatiť, ak by požiadal o oprávnenie využívať obchodné tajomstvo.

44.Podľa ust. § 382 Obchodného zákonníka poškodená strana nemá nárok na náhradu tej časti škody, ktorá bola spôsobená nesplnením jej povinnosti ustanovenej právnymi predpismi vydanými za účelom predchádzania vzniku škody alebo obmedzenia jej rozsahu.

45.Podľa ust. § 384 Obchodného zákonníka: (1) Osoba, ktorej hrozí škoda, je povinná s prihliadnutím na okolnosti prípadu urobiť opatrenia potrebné na odvrátenie škody alebo na jej zmiernenie. Povinná osoba nie je povinná nahradiť škodu, ktorá vznikla tým, že poškodený túto povinnosť nesplnil. (2) Povinná strana má povinnosť nahradiť náklady, ktoré vznikli druhej strane pri plnení povinnosti podľa odseku 1.

46.Podľa ust. § 385 Obchodného zákonníka ak poškodená strana odstúpila pri porušení zmluvnej povinnosti druhej strany od zmluvy, nemá nárok na náhradu škody, ktorá vznikla tým, že nevyužila včas možnosť uzavrieť náhradnú zmluvu na účel, na ktorý mala slúžiť zmluva, od ktorej poškodená strana odstúpila.

47.Podľa ust. § 386 Obchodného zákonníka: (1) Nároku na náhradu škody sa nemožno vzdať pred porušením povinnosti, z ktorého môže škoda vzniknúť. (2) Náhradu škody nemôže súd znížiť.

48.Podľa ust. § 129 CSP: (1) Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. (2) V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. (3) Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. (4) Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

49.Podľa ust. § 132 CSP: (1) V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. (2) Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. (3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

50.Podľa ust. § 150 CSP: (1) Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. (2) Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

51.Podľa ust. § 151 CSP: (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

52.Podľa ust. § 152 CSP hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

53.Podľa ust. § 153 CSP: (1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

54.Podľa ust. § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

55.V danom prípade si žalobca uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu škody a ušlého zisku, ktoré mali vzniknúť jeho právnomu predchodcovi v dôsledku odstúpenia žalovaného od zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 (vrátane Dodatkov č. 1 až 4). Žalobca, resp. jeho právny predchodca síce tvrdil, že žalovaný nepreukázal nemožnosť plnenia povinností objednávateľa z tejto zmluvy o dielo, ale nenamietal neplatnosť odstúpenia od zmluvy uskutočnenú listom žalovaného zo dňa 20.12.2013 doručeným právnomu predchodcovi žalobcu dňa 10.01.2014. Súd teda mal za to, že odstúpenie od zmluvy je platné.

56.Je potrebné poznamenať, že ak by bolo odstúpenie žalovaného od zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 (vrátane Dodatkov č. 1 až 4) neplatné, žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi by nemohol vzniknúť nárok na náhradu škody a ušlého zisku uplatnený v súvislosti s odstúpením žalovaného od zmluvy touto žalobou.

57.Všeobecná zodpovednosť za škodu vzniknutú v dôsledku porušenia obchodných-záväzkových vzťahov je upravená v ust. § 373 a nasl. Obchodného zákonníka a je založená na princípe objektívnej zodpovednosti. Predpokladom pre vznik zodpovednosti je porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, resp. zákona, protiprávnosť, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, predvídateľnosť a neexistencia okolností vylučujúcich zodpovednosť. Uvedené predpoklady musia byť splnené kumulatívne a ich existenciu musí preukázať v konaní poškodený (žalobca). Nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

58.Škodou sa rozumie skutočná škoda, ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu oproti majetkovému stavu pred škodovou udalosťou a ušlý zisk, ako zisk ktorý by bol poškodený dosiahol, keby nenastala škodová udalosť. Zodpovednosť je daná len vtedy, keď vzniknutá škoda je v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti.

59.Nebolo medzi stranami sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, resp. aj jeho právnym predchodcom prebiehali rokovania ohľadom vzájomného vysporiadania práv a povinností vyplývajúcich zo zastavenia realizácie diela a odstúpenia od zmluvy, ale k dohode medzi nimi nedošlo o čom svedčia aj súdne konania vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/139/2014 a Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/122/2013. Spor na Okresnom súde Košice I vedený pod sp. zn. 15C/139/2014 sa týka náhrady škody uplatnenej v dôsledku odstúpenia žalovaného od zmluvy o dielo č. SE-25-67/OVO-2006 zo dňa 06.03.2006 (vrátane Dodatkov č. 1 až 4), pričom škoda mala spočívať v znehodnotení stavebného materiálu uskladneného na stavbe, ktorý mal byť použitý na realizáciu predmetného diela.

60.Žalobca nesplnil svoju povinnosť tvrdenia, nakoľko dôkazná povinnosť znamená, že procesná strana musí ma preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. V rámci dokazovania platí zásada, že každá zo strán musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Aj podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR č. II. ÚS 38/2015 platí, že: „Dôkazné bremeno leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí.“

61.Žalobca (resp. jeho právny predchodca) tvrdil, že odstúpením žalovaného od predmetnej zmluvy o dielo vznikla právnomu predchodcovi žalobcu aj iná škoda, okrem tej ktorej náhradu si uplatňuje v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/139/2014 (za znehodnotený stavebný materiál

na stavbe). V žalobe z 18.10.2016 si žalobca uplatnil nárok na náhradu celej právneho predchodcovi žalobcu vzniknutej skutočnej škody a na náhradu ušlého zisku s tým, že výška škody mala byť určená znaleckým posudkom. Po výzve súdu právny predchodca žalobcu upresnil podaním zo dňa 10.07.2017 petit žaloby a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu škody a ušlý zisk na stavbe Rekonštrukcia Rekreačného zariadenia MV SR Plesnivec, Starý Smokovec vo výške 429 040,15 EUR s úrokom z omeškania vo výške 10,25% ročne od 01.01.2014 do zaplataenia alternatívne vo výške vyčíslenej znalcom, pokiaľ bude presahovať sumu 429 040,15 EUR.

62. Žalobca, ani jeho právny predchodca však v žiadnom zo svojich písomných podaní neuviedli v čom mala spočívať uplatnená „skutočná škoda a ušlý zisk“, teda aká majetková ujma vznikla právneho predchodcovi žalobcu, resp. v čom malo spočívať zmenšenie majetku poškodeného. Neoznačili, ani nepredložili dôkazy na preukázanie vzniku škody. Uviedli len, že škoda bola spôsobená vo výške 429 040,15 EUR a žiadali vykonať znalecké dokazovanie na určenie výšky škody. Nešpecifikovali ani to, že zo 429 040,15 EUR aká suma predstavuje „skutočnú škodu“ a aká „ušlý zisk“. Z uvedeného vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo veci, ani svoju povinnosť tvrdenia v tomto konaní.

63. Nie je možné znaleckým dokazovaním nahrádzať povinnosť tvrdenia strany v konaní. Vzhľadom na to, že žalobca nesplnil ani svoju povinnosť tvrdenia, súd na pojednávaní dňa 13.10.2020 uznesením rozhodol, že nevykoná znalecké dokazovanie navrhnuté žalobcom. Navyše nebolo ani zrejmé akú skutočnú škodu a aký ušlý zisk by mal znalec odborne posúdiť vo svojom posudku, keďže z podaní žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) ani nebolo možné zistiť v čom mal spočívať skutočná škoda a ušlý zisk.

64. Až na pojednávaní dňa 13.10.2020 žalobca uviedol, že si uplatňuje nárok na ušlý zisk, ktorý predstavuje primeraný zisk vypočítaný z rozdielu medzi rozpočtom stavby a prestavanými a vyčerpanými sumami do zastavenia stavby s poukazom na to, že primeraný zisk v rozhodnom období v obdobnom odvetví podnikania dosahoval 18% - 20%.

65. Je potrebné uviesť, že žalobca nepreukázal súdu ani vyššie uvedené tvrdenia. Nebola preukázaná obvyklá výška primeraného zisku v rozhodnom období v obdobnom odvetví podnikania, ani výška vyplatenej ceny diela do zastavenia jeho realizácie.

66. Podľa ust. § 153 ods. 1 a 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

67. Žalobca (resp. jeho právny predchodca) neuplatnil prostriedky procesného útoku uvedené v bode 64. odôvodnenia tohto rozsudku včas. Predmetné skutočnosti mohol a mal uviesť už v žalobe, alebo najneskôr v duplike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 17.08.2019. S prihliadnutím na zásadu sudcovskej koncentrácie konania v zmysle ust. § 153 CSP súd na prostriedky procesného útoku uplatnené na pojednávaní dňa 13.10.2020 neprihliadal.

68. Na základe uvedených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne nedôvodná, preto ju zamietol.

69. Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

71. Nakoľko žalovaný mal vo veci plný úspech, súd mu priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).